

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. H.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR,** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2016 sp. zn. SZ/MPSV-2015/129443-923, o přiznání nároku na průkaz osoby se zvláštním postižením označeným symbolem „TP“, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 1. 2017, č. j. 18 Ad 32/2016 - 19,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný napadl kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž soud zrušil nadepsané rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, ze dne 29. 9. 2015, č. j. 901172/15/KA, kterým byl žalobci podle § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále

jen „zákon o poskytování dávek“), přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 8. 2015 trvale.

[2] Žalobce proti rozhodnutí brojil žalobou, v níž nesouhlasil s posudkovým závěrem, na němž napadené rozhodnutí stojí. V žalobě podrobně popsal svoje zdravotní obtíže a dovozoval, že má nárok na přiznání průkazu ZTP ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek (tj. nikoli jen TP podle § 34 odst. 2 zákona). K žalobě přiložil zprávu MUDr. P. O. ze dne 27. 4. 2016 (tedy vydanou po vydání napadeného správního rozhodnutí).

[3] Krajský soud napadeným rozsudkem rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudek odůvodnil tím, že neshledal posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 17. 3. 2016 přesvědčivý ve světle výše uvedené zprávy MUDr. P. O. Podle soudu právě tato zpráva (byť byla vydána až po vydání napadeného správního rozhodnutí) může ukazovat, že správní orgán nesprávně posoudil zdravotní stav žalobce ke dni vydání správního rozhodnutí. Žalobce na tento stav totiž upozorňoval již ve svém odvolání ze dne 7. 10. 2015, v němž namítal velice omezený pohyb pro velké potíže s dýcháním, pro které nemůže spát, nedojde na autobus a má potíže ujít 60 metrů. Krajský soud tedy uzavřel, že žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v nepřesvědčivosti závěru posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 17. 3. 2016.

I. Kasační stížnost

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[5] V kasační stížnosti namítl, že podle § 35 odst. 4 zákona o poskytování dávek, který odkazuje na § 26 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, je žadatel o dávku (v tomto případě o průkaz osoby s tělesným postižením) „*povinen podrobit se vyšetření zdravotního stavu lékařem plnícím úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, popřípadě lékařem určeným Českou správou sociálního zabezpečení, podrobit se vyšetření zdravotního stavu ve zdravotnickém zařízení určeném okresní správou sociálního zabezpečení anebo jinému odbornému vyšetření, předložit určenému zdravotnickému zařízení lékařské nálezy ošetřujících lékařů, které mu byly vydány, sdělit a doložit další údaje, které jsou významné pro vypracování posudku, nebo poskytnout jinou součinnost, která je potřebná k vypracování posudku, je-li k tomu okresní správou sociálního zabezpečení vyzván, a to ve lhůtě, kterou okresní správa sociálního zabezpečení určí*“ (zvýraznění přidal stěžovatel).

[6] Výsledkem tohoto vyšetření je podle stěžovatele posudek, který slouží správním orgánům k posouzení oprávněnosti nároku na příslušný průkaz osoby se zdravotním postižením. V tomto případě byl vyhotoven posudek posudkové komise stěžovatele dne 17. 3. 2016 a z něj vycházel v řízení o nároku žalobce správní orgán prvního stupně i

stěžovatel. Zpráva MUDr. P. O. ze dne 27. 4. 2016 nebyla k datu lékařského posouzení žalobce součástí lékařské dokumentace. Krajský soud proto na ni neměl brát zřetel a naopak měl rozhodnout podle lékařského posudku posudkové komise ze dne 17. 3. 2016.

[7] Nakonec stěžovatel připustil, že žalobce může požadovat předmětný druh průkazu (tedy průkaz ZTP) na základě nového zdravotního nálezu (tj. zprávy z vyšetření ze dne 27. 4. 2016), avšak toto právo by měl žalobce uplatnit v nové žádosti.

[8] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odst. 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[11] Kasační stížnost je projednatelná, avšak není důvodná.

[12] Stěžovatel uplatnil námitku, jež míří na nesprávné posouzení věci krajským soudem. To stěžovatel dovozuje z toho, že krajský soud nevzal v úvahu § 35 odst. 4 zákona o poskytování dávek, jež odkazuje dle stěžovatele na § 26 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Žalobce tedy byl dle stěžovatele povinen předložit lékařské nálezy ošetřujících lékařů, které mu byly vydány a měl poskytnout další informace dle § 26 odst. 1 písm. a) zákona o poskytování dávek.

[13] Citované ustanovení se však neuplatní. § 35 odst. 4 zákona o poskytování dávek totiž neodkazuje na § 26 odst. 1 písm. a), ale pouze na písm. b) a c) téhož ustanovení. Tam jsou však upraveny otázky jiné, konkrétně povinnost žadatele o dávku prokázat skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu [písm. b) citovaného ustanovení], respektive písemně ohlásit krajské pobočce Úřadu práce v průběhu řízení o dávce změny ve skutečnostech, které byly uvedeny v žádosti o dávku, a změny rozhodné pro průběh řízení [písm. c) citovaného ustanovení]. Žalobce tedy neměl povinnost předkládat lékařské nálezy a napadenému rozsudku v tomto ohledu nelze nic vytýkat.

[14] Stěžovatel dále namítá, že se soud neměl zabývat zprávou z vyšetření ze dne 27. 4. 2016, protože byla vydána až po vydání správního rozhodnutí, a měl rozhodnout podle lékařského posudku posudkové komise ze dne 17. 3. 2016. Ani tato námitka není důvodná.

[15] Nejvyšší správní soud pochopitelně uznává, že ani stěžovatel, ani správní orgán prvního stupně neměli k dispozici zprávu z vyšetření ze dne 27. 4. 2016 a že tato zpráva byla vydána později.

[16] Nejvyšší správní soud nejprve odkazuje na svou předchozí judikaturu, kdy např. v rozsudku ze dne 31. 5. 2007, č. j. 7 Afs 100/2006 – 103, uvedl, že „*pokud jde dále o navrhovaný výslech znalce, odkaz městského soudu na § 75 s. ř. s. je nepřípadný. Podle odst. 1 citovaného ustanovení při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Toto ustanovení nelze vykládat tak, že by nebylo možno v rámci soudního řízení provádět důkazy neprovedené již v rámci správního řízení, neboť jeho smyslem je pouze vyloučit provedení takových důkazů, které by směřovaly k prokázání skutečností, které nastaly až v době po vydání přezkoumávaného správního rozhodnutí. Není tedy vyloučeno provést důkaz nový, může-li jím být prokázána skutkově sporná skutečnost, z níž při svém rozhodování vycházel správní orgán.*“ V rozsudku ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 Afs 68/2016 – 40, Nejvyšší správní soud mj. dále konstatoval, že „*soudní řízení správní je založeno na tzv. plné jurisdikci, kdy soud přezkoumává i skutkový stav zjištěný správními orgány. To nutně předpokládá, že může provádět důkazy nezávisle na těch, které nashromáždil správní orgán. Samozřejmě za předpokladu, že zjišťované skutečnosti se vztahují ke stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Již v rozsudku ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 As 203/2015 – 141, Nejvyšší správní soud vyslovil, že soud může doplnit dokazování i za použití nových důkazů, které sice ve správním řízení nebyly předloženy, resp. nebyly součástí správního spisu, nicméně jsou schopny vypovídat o skutkovém stavu v době vydání správního rozhodnutí (lze jimi skutkový stav zjištěný správním orgánem ve správním řízení potvrdit nebo vyvrátit).*“

[17] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud oprávněně přihlédl k lékařské zprávě MUDr. P. O. ze dne 27. 4. 2016. Obsah této lékařské zprávy totiž zakládá důvodnou pochybnost o tom, zda správní orgány v dané věci náležitě zjistily skutkový stav věci. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), „*nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*“

[18] Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že s přihlédnutím k obsahu lékařské zprávy MUDr. P. O. ze dne 27. 4. 2016 je namístě učinit závěr, že stěžovatel nezjistil skutkový stav věci v souladu s imperativem uvedeným v § 3 správního řádu. Žalobce již v průběhu správního řízení uváděl, že jeho zdravotní stav je velmi špatný, je schopen bez zadýchání ujít pouze pár metrů apod. Zpráva MUDr. P. O., která se mj. zmiňuje o možnosti zařazení žalobce na listinu pacientů čekajících na transplantaci plic, pak výše naznačená tvrzení žalobce osvědčuje. Tato zpráva byla vyhotovena s krátkým časovým odstupem od vypracování lékařského posudku posudkové komise ze dne 17. 3. 2016 a přesvědčivost tohoto posudku tak snižuje.

[19] Nejvyšší správní soud pro úplnost podotýká, že žalobce s ohledem na zhoršení svého zdravotního stavu požádal dne 11. 5. 2016 o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Této žádosti žalobce bylo rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě ze dne 4. 8. 2016, č. j. 725855/16/KA, vyhověno a žalobci byl přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 1. 5. 2016 trvale. Tyto skutečnosti vyplývají ze správního spisu. Ve světle uvedeného tak bude při novém projednání věci na stěžovateli, aby zvážil, zda není namístě správní řízení vedené pod sp. zn. SZ/MPSV-2015/129443-923 usnesením zastavit [viz § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu].

[20] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav věci ohledně zdravotního stavu žalobce. Krajský soud proto postupoval správně, když rozhodnutí stěžovatele zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[21] S ohledem na shora popsané důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační námitky stěžovatele nejsou způsobilé zpochybnit závěry krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost nedůvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. ji zamítl.

[22] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu